

Staroń, Krzysztof

Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : (kadencja 1998-2000) : Wspomnienia pośmiertne : Kazimierz Toczko (1928-1998)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 61, 68-69

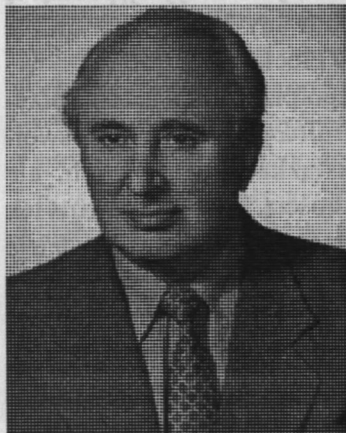
1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KAZIMIERZ TOCZKO

(1928–1998)

18 stycznia zmarł członek rzeczywisty naszego Towarzystwa, Profesor Kazimierz Toczko. Był ważną postacią w środowisku biochemików i biologów molekularnych.

Urodził się przed siedemdziesięciu laty (5 stycznia 1928 r.) na Białostocczyźnie. Studiował początkowo w Lublinie, na Uniwersytecie im. Marii Skłodowskiej-Curie, potem w Warszawie, w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Tam w roku 1954 otrzymał dyplom ukończenia Wydziału Rolniczego. Karierę naukową rozpoczął zaraz po studiach od pracy w dopiero co powołanym do życia Zakładzie Biochemii Polskiej Akademii Nauk, który później przekształcił się w Instytut Biochemii i Biofizyki. W roku 1959 przeniósł się na Uniwersytet Warszawski, z którym pozostał związany przez następne prawie czterdzieści lat. Na Uniwersytecie przeszedł wszystkie szczeble kariery akademickiej: od asystenta do profesora zwyczajnego, kierownika Zakładu Biologii Molekularnej i dwukrotnie dyrektora Instytutu Biochemii (w latach 1975–1981 i 1987–1990).

Profesor był aktywnym naukowcem przez cały okres pracy zawodowej. Jego pierwsza publikacja zbiegła się z ukończeniem studiów, ostatnia ukazała się na kilka miesięcy przed śmiercią. W sumie był autorem ponad stu prac doświadczalnych, dotyczących zazwyczaj tych zagadnień, które w tym momencie wydawały się biologom najbardziej pasjonujące. Brało się to stąd, że jego zainteresowania naukowe zawsze charakteryzowała aktualność problematyki badawczej. Ewoluowały one stopniowo od klasycznej biochemii do biologii molekularnej. Rozpoczął od badania metabolizmu alkaloidów, potem pracował nad aminokwasami i peptydami w tkankach zwierzęcych, nad strukturą chromatyny i wreszcie, ostatnio, nad onkogenami u niższych eukariontów.

Aktywność naukowa Profesora nie ograniczała się do laboratorium. Był członkiem Komitetu Biochemii i Biofizyki Polskiej Akademii Nauk, członkiem Rad Naukowych Instytutu Biochemii i Biofizyki i Instytutu Hematologii, członkiem rady redakcyjnej *Acta Biochimica Polonica*. Był aktywnym członkiem kilku towarzystw naukowych, w tym Towarzystwa Naukowego

Warszawskiego. Przed czterema laty to właśnie Profesor wprowadził mnie do Towarzystwa.

Profesor był zawsze mocno zaangażowany w kształcenie studentów i młodych pracowników nauki. Zjawił się na Uniwersytecie Warszawskim w momencie, gdy organizowano pierwsze zajęcia z biochemii. Włączył się do tych działań i do końca pozostał wierny idei nowoczesnego nauczania biochemii, a potem biologii molekularnej. Jego wykłady i seminaria, a także prowadzone pod jego nadzorem ćwiczenia, zawsze utrzymywały wysoki standard. Utalentowani młodzi ludzie chętnie przychodzili do jego pracowni. Stąd wielu Jego studentów i doktorantów zajmuje dziś prestiżowe stanowiska w uczelniach i instytutach naukowych na całym świecie. Wkład Profesora w życie akademickie był dostrzegany: został odznaczony Orderem Odrodzenia Polski i Medalem Edukacji Narodowej.

Dla studentów i współpracowników Profesor był w równej mierze szefem co partnerem w życiu akademickim; życzliwym i zainteresowanym wszystkimi problemami. W ostatnim okresie choroba uniemożliwiła Mu codzienną obecność w zakładzie, ale nie rozluźniła kontaktów ze współpracownikami, które utrzymywał do ostatnich dni.

Krzysztof Staroń

JANUSZ MOLSKI

(1926–1998)

W dniu 7 lipca 1998 roku zmarł w Warszawie w wieku 72 lat płk w st. spocz. prof. hab. Inż. Janusz Molski.

Urodził się 16 czerwca 1926 roku w miejscowości Kobile Wielkie, w powiecie radomskim. Ojciec pracował wówczas jako administrator w tamtejszym majątku, matka była nauczycielką w miejscowej szkole podstawowej. W 1939 r. ukończył szkołę podstawową i po wybuchu wojny rozpoczął pracę w zakładzie introligatorskim, a następnie krawieckim. Jednocześnie kontynuował naukę na poziomie gimnazjalnym na kursach tajnego nauczania. Po zakończeniu wojny skończył gimnazjum uzyskując świadectwo dojrzałości. Następnie zdał egzamin na Politechnikę Śląską w Gliwicach i rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym